

[Gudrun Bjørner.]

har brugt maksimumsbeløbet til personlige tillæg, så bruger man det til fordeling af generelle tillæg til visse grupper.

Jeg håber, at det kommende udvalg kan finde en bedre affattelse af § 16, og at det vil lykkes at ændre lovforslaget, så at man kommer bort fra de generelle regler om ret til enkepension og i stedet får en udvidet ret for kommunerne til at hjælpe de enker, der virkelig har hjælp behov.

Ragnhild Andersen: Min gruppe hilser med tilfredshed dette lovforslag, som nu åbner muligheder for en forbedring af enkeres og visse enlige mødres vilkår. Regeringen imødekommer hermed et ønske, der ofte har været fremsat fra mit partis side, og som også har været udtalt af enkelte andre partier her i salen, lige bortset fra retsforbundet.

Lad mig nævne, at mit parti allerede i 1946 ved folkeforsikringslovens revision stillede forslag om, at enker og enlige mødre fra det 55. år skulle have mulighed for at få aldersrente, fordi de så ofte er slidt op i den alder og har vanskeligt ved at finde plads i erhvervslivet. Under folkepensionslovens behandling i marts 1955 stillede vi her i tinget forslag om, at enkerne og de enlige mødre, når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder talte derfor, blev berettiget til folkepension fra det 55. år. Desværre kom vi ikke dengang igennem med dette synspunkt, men det foreliggende lovforslags fremsættelse viser dog, at det nytter noget at fremsætte en rigtig tanke. I det lange løb slår den igennem og bliver gennemført.

Vi har også i det høje ting stillet forslag om andre ændringer til lettelse af kårene for de enlige mødre og enkerne, ikke mindst for de udearbejdende. Vi har f. eks. gentagne gange stillet forslag om at få indtægtsgrænserne for børnebidrags udbetaling enten afskaffet eller i hvert tilfælde forhøjet til sygekassegrænsen for at gøre det lettere for de enligt stillede mødre at skaffe sig forbedrede indtægter, hvad mange af dem har behov for, en ændring, der desværre ikke er medtaget i dette lovforslag; vi håber, at det kan blive rettet.

For ikke så længe siden påtalte min gruppe her i tinget, at enkerne og de enlige

mødre ikke havde fået de 45 kr. i brændselshjælp, som kunne gives ifølge det lovforslag, der blev fremsat om brændselshjælp til rentemodtagerne, og jeg tillader mig at efterlyse, om det pågældende udvalg snart afgiver betænkning.

Det forslag, den højtærede minister her har lagt på bordet, imødekommer ikke alle de krav og ønsker, der er fremsat om forbedring af enkeres og de enlige mødres kår, hverken fra mit partis side eller fra anden side. I forvejen foreligger jo den store betænkning af 1953 fra Danske Kvinders Nationalråd og flere tilknyttede organisationer. Der var heri stillet forslag af betydelig virkning på en lang række områder ud over dem, det foreliggende lovforslag omhandler.

Vi er tilfredse med, at ministeren har fremsat sit forslag og har fremsat det nu, uanset at det i 1956 nedsatte udvalg ikke har afsluttet sit arbejde. Vi kan ikke slutte os til de kritiske røster, der mener, at vi måske ikke får tid til at gennemføre lovforslaget. Vel er der ikke megen tid, men er der vilje, er der efter min opfattelse også en vej, og der er jo altid mulighed for at forbedre det foreliggende lovforslag ved en revision. Det anser jeg også for nødvendigt, da det næppe vil være muligt at få alting med i dette lovforslag. Den højtærede minister har da også forudset, at loven må revideres ret snart. Ministeren foreslår 1961-62; det vil måske endda blive nødvendigt at revidere den før, for så vidt det lykkes at få lovforslaget gennemført nu.

At de mange tusinder af enker og enlige mødre — Danske Kvinders Nationalråds udvalg gjorde op, at der var 40 000-45 000 på det nævnte tidspunkt, og der er ikke blevet færre siden da — hører til de vanskeligst stillede kategorier af forsørgere i vort land, har mange erkendt. Det blev især klarlagt i betænkningen af 1953.

Den afslørede, at enker og enlige mødre i almindelighed havde mindre indtægter end andre forsørgere i vort samfund, at deres boliger i almindelighed var ringere, og at deres børn ikke fik så god en uddannelse i mellem- og realskoler, som andre børn fik. Kan man nu sige, at der er rådet bod på disse mangler for de enlige kvindelige forsørgere ved dette lovforslags fremsættelse? Kan man sige, at det løser alle de problemer, som man slås med i disse